

тя се омъжи за Василъ Дипчевъ, панагюрския кметъ, бившъ учителъ и възстаникъ въ Брацигово. Сетне тя съ семейството си се премѣсти въ София, гдето работи за полза на обществото чакъ до голѣмата война. На 29 юлий, 1917 г. тази бележита героиня и мъченица почина, оплакана отъ всички, като една отъ най-заслужилитѣ българки за народната свобода и народното добро. Тя отхрани четирма сина, които се биха храбро презъ войната и днесъ заематъ високи обществени длѣжности въ София.

Поклонъ предъ нейната света паметъ!

Скулптура

„Татко си дойде“

Худ. Дим. х. Ивановъ